

Reconversió combustible

EL TEMPS presenta una galeria de personatges que transmuten el seu ritme professional amb la calor de les falles. Per a ells, com per a tot València, el foc és sobretot un frenètic signe de canvi vital.

Miquel Viana, creatiu informàtic que ha aplicat les noves tecnologies a la pirotècnia

Quan l'empresa pirotècnica de Godella Caballers va requerir els seus coneixements informàtics per aplicar-los als focs d'artifici, Miquel Viana va aparcar els seus viatges per la gola d'Internet seduït per la curiositat. Ell ha aconseguit que música, trons, foc i coreografia estel·lar coincidisquen al mil·lèsim segon en uns espectacles que converteixen Caballers en la més decidida pirotècnia de València.

—En què ha consistit el seu treball?

—Bàsicament he desenvolupat un programa informàtic que es connecta a les carcasses de focs artificials i les dispara via ordinador. La seua utilitat és especialment destacable en els anomenats "piromusicals", és a dir, espectacles que combinen focs d'artifici i música. Era molt complicat sincronitzar les seqüències musicals amb els trets de les carcasses i les explosions al cel. El meu programa ho facilita.

—Com?

—Fent una sèrie brutal de càlculs infinitesimals per temporitzar i sincronitzar el temps que tarda la carcassa a pujar a l'espai

per a després esclatar, quant tarda el so a la terra i el moment en què ha de posar-se en funcionament la música. El procés ha estat complicat, perquè has de tenir en compte que en 15 minuts poden efectuar-se al voltant de 14.000 trets, i si falles en la connexió entre la computadora, les carcasses, la música i la coreografia pirotècnica, tot l'entramat se'n va avall.

—Tot el treball ha estat seu?

—No, he comptat amb col·laboradors. Em va ajudar especialment l'enginyer Manolo Gómez, que, no sé com s'ho feia, construïa els aparells electrònics que jo necessitava per fer realitat allò que imaginava en la ment. Tardàrem un any i mig a desenvolupar el programa, i un any més a polir-lo.

—Què sabia vostè de castells artificials?

—Molt poc. Però la primera vegada que vaig veure preparar-ne un, em vaig adonar que era surrealista. Les incomptables carcasses, els quilòmetres de cable elèctric, les fortíssimes mesures de seguretat... em va impressionar molt. I saber que tot això és per a una creació que només dura uns minuts, encara m'imposa més. No és una cosa normal. **Joan M. Oleaque**